

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/558/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813202100
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813202100.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v právnej veci žalobcu: Secapital S.á.r.L., 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburg, Luxemburské veľkovevodstvo, IČ: B 108305, zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického č. 30, proti žalovanému O. D.K., nar. XX.X.XXXX, bytom W., U. Č.. X, o zaplatenie 3.240,08,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.9.2013 č.k. 4C/255/2013-57 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.235,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 16.5.2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 191,34 eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v mesačných splátkach po 50,- eur splatných do konca toho - ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod následkom straty výhod splátok. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Týmto rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 3.240,08 eur, ktorej sa voči žalovanému domáhal na základe tvrdenia o tom, že tento porušil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o pôžičke tým, že nesplácal jednotlivé splátky z poskytnutého úveru.

Rozsudok odôvodnil súd prvého stupňa tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXX M. D. XX.X.XXXX poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 2.700,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť z titulu tejto pôžičky sumu 4.464,- eur v 48. mesačných splátkach po 93,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 30,97% a pri priemernej ročnej miere percentuálnych nákladov (RPMN) 21,67%.

Súd prvého stupňa s poukazom na ust. smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj ust. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 ods. 1,3 a 4, § 53 ods. 1 a 5 a § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že z obsahu Všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy, konkrétne z hlavy 12 body 12.2 a 12.3 vyplýva, že spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná

pokuta stáva aj splatnou. V prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.. Konštatoval, že Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemôžu ale slúžiť na to, aby sa do nich často v neprehľadnej, mimoriadne zložitej formulácii a malými písmenami zmluvný partner spotrebiteľa snažil ukryť dojednanie, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých zmluvný partner predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú. Pokiaľ tak postupuje, ako sa to stalo aj v tomto prípade, spreneverí sa princípu dôvery spotrebiteľa v poctivé a slušné konanie žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi. Zmluvná sloboda spotrebiteľa pri určovaní, ktoré dojednanie bude uvedené v zmluve a ktoré budú vo Všeobecných obchodných podmienkach je iba zdanlivá, keďže obe listiny vo formulárovej podobe pripravuje zmluvný partner spotrebiteľa, teda žalobca, resp. v tomto prípade pôvodný žalobca. Tento ukryl dohodu o sankčnom úroku a zmluvnej pokute do Všeobecných obchodných podmienok zmluvy bez toho, aby v samotnej zmluve na možnosť požadovať zmluvnú pokutu spotrebiteľa čo i len upozornil, teda nemožno mu jeho nárok priznať pre rozpor s dobrými mravmi. Už samotnú túto skutočnosť považoval súd prvého stupňa za postačujúcu pre zamietnutie žaloby vo výške nad poskytnutý rozsah istiny. Poukázal na to, že v zmluve nie je uvedené z čoho, z akých položiek pozostáva navýšenie úveru, z akých úrokov a iných poplatkov konkrétne pozostáva. Na základe toho s poukazom na ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 písm. j) a i) Zákona. Z prehľadu splátok ako aj zo samotnej Zmluvy o pôžičke konštatoval, že žalovaný čerpal pôžičku celkovo v sume 2.700,- eur a na jej úhradu zaplatil 465,- eur, a takto vyčíslil neuhradený zostatok pôžičky bez úrokov a zmluvných pokút vo výške 2.235,- eur a v takomto rozsahu považoval nárok žalobcu za dôvodný. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. priznal žalobcovi náhradu trov konania, ktoré aj položkovito vyčíslil.

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento napádal výrok v jeho zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania. Svoje odvolanie zakladal na dôvodoch uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ O.s.p.. V odvolaní uviedol, že zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedajú obsahu spisu a obsahu Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, keďže v tomto prípade neboli splnené podmienky, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. predpokladá k tomu, aby poskytnutý spotrebiteľský úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva mala totiž zákonom predpísanú formu, obsahovala náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 zákona. Nemožno sa preto stotožniť so záverom súdu v tom, že od spotrebiteľa nie je možné požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 písm. i/ a j/ cit. zákona. Má za to, že boli splnené všetky podmienky citovaného §-u, keďže zmluva v čl. V. obsahuje výšku a počet splátok a čl. VI bodu 6.2 podmienok k zmluve o pôžičke je uvedené, že pokiaľ nie je v zmluve stanovené inak sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Súčasťou zmluvy je aj výška RPMN, celková výška pôžičky a schválená výška pôžičky, pričom rozdiel medzi celkovou sumou a schválenou výškou pôžičky predstavuje celkové náklady spotrebiteľa z titulu poskytnutého úveru. Za nesprávny považuje aj výrok, ktorým bola žalobcovi zamietnutá zmluvná pokuta, keďže v zmysle VOP v čl. XII označenom ako Poplatky, pokuty a sankčné úroky vyplýva, že tieto sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Z takto formulovaného obsahu odvolania odvolací súd vyvodil záver o tom, že žalobca žiada zmeniť napadnutý rozsudok v jeho zamietavom výroku a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a žalobcovi priznať náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom zamietavom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 120 ods. 1 O.s.p., vykonané dôkazy vyhodnotil postupom podľa § 132 O.s.p., vec správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci rozhodol.

Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvostupňového rozsudku na ktoré odkazuje v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobcu považuje k týmto dôvodom za potrebné dodať:

Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvoláciu námietku žalobcu pokiaľ tento v odvolaní konštatoval, že zmluva o úvere obsahovala všetky náležitosti ustanovené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Z jej obsahu totiž vyplýva, že v nej bola vyšpecifikovaná výška poskytnutej pôžičky v sume 2.700,- eur a iba sumarizovaná celková výška pôžičky 4.464,- eur, ktorú mal žalovaný splatiť v 48. mesačných splátkach po 93,- eur. Takáto formulácia zmluvy nezodpovedá úprave ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z celkového sumáru pôžičky vo výške 4.464,- eur nie je pritom zrejmé, čo v tejto sume predstavujú úroky, resp. iné poplatky. Za takejto situácie nie je možné pri čiastočnej úhrade pôžičky zo strany žalovaného ustáliť a vyšpecifikovať aký je zostatok neuhradenej istiny, aký je zostatok celkovej ceny úveru, akú sumu z uplatneného nároku predstavuje nárok na úhradu zmluvnej pokuty a v akej tzv. sankčný úrok.

Za nekalú obchodnú prax, ktorá má za následok neplatnosť zmluvy považuje odvolací súd aj skutočnosť, ktorá vyplýva z obsahu samotnej zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa XX.X.XXXX. Na tejto nie je opatrený podpis žalovaného ako klienta a spotrebiteľa a v kolónke označenej ako podpis klienta je uvedený iba odkaz „viď žiadosť.“ Uvedená žiadosť, ktorú žalobca pripojil do spisu je taktiež vzorovým tlačivom, v ktorom sú vypísané iba osobné údaje spotrebiteľa, údaje ohľadne jeho zamestnávateľa priemerného čistého mesačného príjmu a je zaškrtnutá kolónka ohľadne výšky žiadaného úveru 2.700,- eur. Na tejto vyplnenej žiadosti je podpis žalovaného zo dňa XX.X.XXXX. Právny predchodca žalobcu teda pri uzavretí samotnej zmluvy nepožadoval ani podpis žalovaného ako spotrebiteľa a účastníka tejto zmluvy a za postačujúci považoval jeho podpis na žiadosti o poskytnutie rýchlej pôžičky, ktorú však tento podpísal XX.X.XXXX, teda približne dva týždne predtým ako mala byť uzavretá samotná zmluva, teda v čase, keď ešte neboli známe žiadne zmluvné podmienky. Takýto postup nemožno považovať za platné uzavretie zmluvy a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavom výroku potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a úspešnému žalovanému odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.